

Poese-pop

door

Mevr. Blomberg—Zeeman.

Wij hadden een snoezig wiegje
Een wiegje voor onze pop,
Het had een tulen gordijntje
Met licht-rose roosjes er op.

In 't wiegje lag er een bedje.
Heel warmpjes en o! zoo zacht,
En 's avonds om zeven uren
Werd popje naar bed toe gebracht.

Wij wiegden haar dan om beurten
En dekten haar lekker toe,
Mijn broertje speelde voor vader
En ik was natuurlijk haar moe.

Het wiegje met mijn lief popje
Moest vlak voor mijn bedje staan,
En werden wij 's morgens wakker
Dan kleeedde ik 't popje vlug aan.

Maar eens op zekeren morgen
Wat schrik, toen 'k keek uit mijn bed,
Mijn popje lag uit haar wiegje,
In 't wiegje lag poesje Minet.

'k Schoof 't wiegekleed vlug ter zijde.
Wat keek die stouterd me aan,
En 'k zei: „Ondeugend, stout poesje,
Wat heb je mijn popje gedaan?”

Maar broer zei: „Brom nu niet langer,
Poes deed het maar voor de mop.
We moeten haar voortaan noemen,
Minetje de wiege-poes-pop.”

